

den danske Stats Forpligtelser. Det bliver jo i alt Fald Regeringen og den bevillende Myndighed, der fastsætter Betingelserne, og jeg er ikke i Tvivl om, at man ikke behøver at sælge uden at sikre sig mod den Slags Ting. Det maatte i det mindste være en meget tarvelig Regering, der afsluttede Salget, naar den ikke havde saa dygtige Jurister i sin Midte, at de kunde skrive en Handelskontrakt. Jeg er enig med det ærede Medlem for Frederiksberg i, at der for lang Tid siden burde være nedsat en Kommission, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det landøkonomiske Foredrag, han holdt, væsentlig var bygget paa Indstillinger fra de Udvalg, der have været nedsat i de sidste 10 Aar her i Rigsdagen, og jeg vil som Formand for disse Udvalg paastaa, at der fra Udvalgenes Side gentagne Gange er kommet særdeles udførlige Betænkninger, Betænkninger, hvorpaa der aldrig fra Regeringens Side er svaret det allermindste. Det er deri paa vist, at naar Øerne gaa tabt, skyldes dette i en overordentlig Grad det bornerte bureaukratiske System, efter hvilket de ere blevne forvaltede, og den hensynsløse Maade, kan man sige, paa hvilken Øerne ere blevne behandlede i det lange Tidsrum af 10—15 Aar, idet der ikke er taget Spor af Hensyn hverken til Moderlandets eller til Øernes Interesser, men kun det ene Hensyn: at føre et bureaukratisk Regimente der ude, hvor vor Militærmagt havde en fremragende Plads.

Over for det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgekreds (Scavenius) vil jeg sige, at jeg fuldt ud stiller mig paa samme Standpunkt som den ærede Ordfører, nemlig dette, at min personlige Sympati ubetinget vilde være for at beholde Øerne, men over for Resultaterne af den danske Regerings Virksomhed derude staa vi, siger jeg, faktisk magtesløse og blive rimeligvis nødtte til at afhænde dem. At de ikke kunne afhændes uden Tilslutning fra Indvaanerne, tror jeg ogsaa; jeg tror ikke, at vi godt kunne gøre det, men paa den anden Side er det ogsaa min Opfattelse, at Indvaanerne ligesom sidst ville give deres Tilslutning til at komme under et Regimente, under en Stat, hvor man vil regere med mere Hensyn til deres Tarv, end det hidtil har været Tilfældet fra dansk Side. Jeg deler den Opfattelse med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgekreds (Ellinger), at Øerne, naar de bleve ordentlig administrerede, naar alting blev reorganiseret, baade det sociale Liv derude og navnlig Maaden at administrere

dem paa, udmærket godt kunde gaa en smuk Fremtid i Møde under dansk Højhed. Men efter 15 Aars Erfaring synes jeg nok, vi maa staa meget tvivlende over for Forventningen om et Resultat, saafremt der ikke i det hele inden for vort Lands Grænser kommer en anden Styrelse end den, vort Folk har lidt under i henved en Menneskealder. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgekreds udtalte, at den nuværende Finansminister maatte være undskyldt, naar han ikke allerede havde kunnet foretage Skridt, fordi han havde siddet saa kort Tid, vil jeg sige, at jeg finder ikke, at der er nogen Undskyldning. Den ærede Minister har været en saa kras Modstander som nogen mod Afhændelsen af disse Øer, og han har selv udtalt — jeg tror, jeg tør sige det —, at for en stor Del laa Misøren derude i slet Administration — i det mindste tror jeg nok, at det har været hans Mening. Det forekommer mig nok, at vi kunde have Ret til at fordre, at den ærede Minister fra den Dag af, da han traadte til, straks havde taget Spørgsmaalet op, og der behøvedes ikke saa meget, thi der er, som sagt, gjort Antydninger nok i de forskellige Betænkninger, der i Aarenes Løb ere afgivne, af, i hvilke Retninger Folketinget ønskede, at man skulde gaa. Og naar det saa siges, at den ærede Minister ikke kan have tilstrækkelig Kundskab om, hvorledes Forholdene i Virkeligheden ere derude, ikke mere egentlig talt, end vi andre kunne have, og at han kun kan have sin personlige Overbevisning derom, hvilket dog ikke er tilstrækkeligt til derpaa at foretage en Forandring i Administrationen, saa laa det dog nær straks at søge nedsat en Kommission, saa hurtig som muligt at faa nedsat en parlamentarisk Kommission til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Skulle Øerne ikke afhændes, anser jeg det for absolut nødvendigt, at der bliver nedsat en Kommission, thi som det gaar, bør og kan Lovgivningsmagten ikke finde sig i, at det vedblivende gaar. Sagen ligger jo ikke for nu, men efter at andre ærede Medlemmer have ment at burde fremdrage saadanne Forhold som selve Agerdykningsforholdene derude, mente jeg ogsaa, at jeg maatte være berettiget til at nedlægge denne lille Indsigelse mod de fremkomne Udtalelser.

Finansministeren (Scharling): Jeg skal først tillade mig at omtale Ændringsforslaget, der er stillet under Nr. 194 til § 24 om at nedsætte den foreslaede Lønningsforhøjelse til et Bud under Be-